85706

திருவெங்கை

மாண்மியம்

91

Q23:38.211TV
N24
85706

95

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெங்கை மான்மியம்.

இஃது

திருச்சிறப்பள்ளி ஜில்லா வெங்கனூர்

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது

ஷையூர்

அண்ணாமலை ரெட்டியார் சந்ததியாரும்

இப்போது உள்ளவருமான

சிவநேசச் செல்வர்

இராமலிங்க ரெட்டியார்

அவர்களால்

சேலம்

பட்டக்கார் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1925.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெங்கை மான்மியம்.

இஃது

திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லா வெங்கனூர்

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது

ஷையூர்

அண்ணாமலை ரெட்டியார் சந்ததியாரும்

இப்போது உள்ளவருமான

சிவநேசச் செல்வர்

இராமலிங்க ரெட்டியார்

அவர்களால்

சேலம்

பட்டக்கார் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1924.

4-SEP 1924

85706

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெங்கை மான்மியம்.

4-SEP 1924

விருத்தம்.

வெங்கையூர் வாழும் விமலவிநாயகன்றன்
பங்கய நேர்பாதம் பணிந்துய்ந்தேன் — ங்கல்செயும்
பாசத்தினீங்கிப் படைத்தேன் சிவஞானம்
ஆசைநோய் முற்றுமகன்று.

வேலுக்கு மம்புக்குமாறு கொண்டோடும் விழிமடவாய்
மாலுக்கு நன்மனையாண் மனையாகி வழங்கும் வல்ல
கோலுக்கு வல்ல வண்ணாமலையார் கட்டுகோயிலகப்
பாலுக்குவந்தது கண்டாய் நம்வெங்கைப் பழமலையே.

புனையெழில் வடிவினோர் பொதுமகட்கண்ட மைந்தர்
மணமெனப் புலவர்நெஞ்சம் மருளுமின் றமிழ்ப்பாமாலை
சினவிடையவர்க்கே சாத்தும் சிவப்பிரகாசனென்னும்
முனைவனெம்மடிகள் பாதமுளரிகள் சென்னிசேர்ப்பாம்.

இ.க ஆதி அண்ணாமலை ரெட்டியார் சந்ததியாரால் தற்காலத்திலுள்ள சிவநேசமிக்க ராமலிங்கா ரெட்டியார் முன்னிலையில் அத்தலத்திலுள்ள சிலாசாசனத்திலிருந்து எடுத்து எழுதப்பட்டது.

நடுநாட்டில் வெங்கனூரிலே முன்னூற்றைம்பது வருடங்கட்கு முன்னே பண்டைக் காலத்திலே, வல்லை கோலாதிபதி யென்னும் பட்டப் பெயர் பெற்றுக் குறுநில மன்னவராய் இலிங்கச் செட்டியார் என்பவர் ஒருவரிருந்தார்.

அவர் கல்வி யறிவு ஒழுக்கங்களினும், குருலிங்க சங்கமபத்தியினும் வீரசைவாநுஷ்டானத்தினும் மிகச் சிறப்புற்றவராய் வாழுநாளில் பிரதோஷ காலத்திலே சிவதரிசனஞ் செய்தே போஜனஞ் செய்யவேண்டுமென்னும் நியமம் மேற்கொண்டு தமது நகரத்திற்கும் விருத்தாசலத்திற்கும் சுமார் நான்கு காதமிருக்கவும் அத்தலத்தில் வீற்றிருக்கும் பழமலைநாதரிடத்தும் பெரிய நாயகி யம்மையாரிடத்தும் அத்தியந்த பக்தியுடையவராய்ப் பிரதோஷ கட்டளை ஏற்படுத்தித் தமது அருந்தவத்தாலுதித்த அண்ணாமலை செட்டியாரென்னும் சற்புத்திரரோடு அப்புண்ணிய காலந்தோறும் தவறாமற் சென்று தரிசனஞ் செய்துவந்தார்.

அக்காலத்திலே ஒரு நாள் பிரதோஷ தினத்தன்றே தரிசனத்தின் பொருட்டுத் தமது புத்திரரோடு புறப்பட்டு வருங்கால் போரு என்கிற வெள்ளாறு இருகரையினும் வெள்ளம் பெருகி, ஓடமுதலியவும் செல்லுதற்கும் இடங்கொடாதிருப்பதைநோக்கி இலிங்கச் செட்டியார் மனம் நைந்தலோடு சிவபெருமானுக்கு உண்மைத் தொண்டனாயின் இந்நதி வழிவிடுக

இன்றேல் இதிலிறங்கி இறப்பதே தகுதியென பிரதிக்ஞை செய்துக்கொண்டு துணிவோடு அந்நதியிலிறங்கலும், அது சிவபெருமான் திருவருளால் வழிவிடக்கண்டு, எளியேங்களிடத்தும் எம்பெருமான் திருவருள் இருந்தவாறு என்னே என்று வியந்து புத்திரரோடு சென்று பழமலைநாதரையும் பெரிய நாயகியம்மையாரையும் தரிசித்து மனமுருகிப் பலவாறு துதித்து தமக்குச் சிவபெருமான் பாலித்த திருவருளைச் சிந்திக்குந்தோறும் பேரானந்தமுடையவராய் அத்தலத்திலேயே தங்கினார். அன்றிரவிலே பழமலைநாதர் அவர்கள் சொப்பனத்திலே ஒரு சிவனடியார் போலத் தோன்றி நீங்கள் ஏன் இவ்வாறு கஷ்டத்தையடைகின்றீர்கள். இனி இங்கு வந்து தரிசிக்க வேண்டியதில்லை. நாம் உங்கள் ஆறுநாட்டிலமைந்த திருவெங்கை நகரத்திலே இன்னதானத்திலே தருவுருக்கொண்டு வீற்றிருக்கின்றோம். ஆலயமமைத்து வழிபடுவீராக! அமைக்குங்கால் வடதேசத்திலிருந்து மஹாரமத்தினின் மெலிந்த சிலசிற்பர்கள் வருவார்கள். அவர்களாலே திருப்பணி பூர்த்தியாகுமென்று கட்டளையிட்டு மறைந்தருளினார்.

அவ்வாஞ்ஞையின்படியே திருவெங்கை நகரத்தை யடைந்து குறிப்பித்த ஸ்தானத்திலே பரிசோதிக்க அங்கே பூமிக்குள் ஒரு சிவலிங்கமும், அம்பிகை முதலிய சில மூர்த்தங்களும் இருக்கக்கண்டு அளவிடப்படாத ஆனந்த சாகரத்தின் மூழ்கி திருவருளைப் பாடி அப்பொழுதே சுவாமிக்குப் பழமலைநாத

ரெனவுந் தேவிக்குப் பெரியநாயகியம்மை யெனவும் திருநாமந்தரித்து சிறிய ஆலயம் அமைத்து நித்திய பூஜை ஏற்படுத்தினார். அக்காலத்திலே சிவாஞ்ஞையின் படியே வடதேசத்திலிருந்து சிலசிற்பர்கள் வர அவர்களுடைய நானுணர்ச்சி முதலிய உத்தம குணங்களனைத்தையும் நோக்கி அதிசயித்து வேண்டும் பொருள்களை வெறுக்கக் கொடுத்து அவர்களை அத்தலத்திற்கேற்ற முறையே யேற்றி திருப்பணிகளை யியற்றி வருங்கால் இவ்வகை செட்டியார் சிவலிங்க ஐக்கியமாய் விட்டமையால் அண்ணாமலை செட்டியாரே தலைவராகவிருந்து அவரினும் மிகச்சிறப்பாக நடத்திவந்தார்.

ஒரு தினத்திலே அச்சிற்பர்களுக்குத் தலைவனானவன் கருப்பக்கிருகத்தின் கீழே கட்டப்பட்டிருக்கும் சாரத்தின் மேலிருந்துகொண்டு வேலைக்காரனை வெற்றிலை மடித்துக் கொடுத்தற்பொருட்டு அழைக்க அவன் அத்தருணம் அங்கில்லாமையால் அண்ணாமலை செட்டியார் அவ்வேலை முட்டுப்படாவண்ணம் தாம் கீழிருந்து மடித்துக்கொடுத்தனர். அச்சிற்பன் சாரத்தினது மறைப்பால் இன்னாரெனத் தெரியாது இடதுகரத்தால் வாங்கியுட்கொண்டபின் உண்மை தெரிந்து ஓகோ! என்செய்தோமெனப் பெரிதும் இடரின் மூழ்கி அபசாரஞ்செய்த அந்தக் கரத்தைத் துணிக்க எத்தனித்தலும் செட்டியார் அவனை நோக்கி "கரத்தைத் துணிப்பது தகுதியன்று அக்கரத்தைக்கொண்டு உனக்குத் தெரிந்துள்ள அரிய வேலைகளெல்லாம் அமைய இத்திருப்பணியைப் பூர்த்தி செய்யின்

என்றும் நின்பெயர் நிலைபெறுவதன்றியும் நினக்கு எய்தற்கரிய சிவகதி பெறுவதற்கும் இதுவே ஏதுவாகும்" என்று வற்புறுத்தினார். சிற்பனார் இவ்வுத்தமோத்தம உறுதி வாக்கியத்தைக் கேட்டு பெருமகிழ்சி தந்து முன்கட்டிய கருப்பக்கிருகத்தை முற்றும் பிரித்துவிட்டு இத்திருப்பணிபோலா யாண்டுமில்லையென யாவருங் கொண்டாட அதி விசித்திரமாக அமைத்து முடித்தனன். கண்டவர்கள் களிகூரப் பெற்றார்கள்.

அதுகண்ட அண்ணாமலை செட்டியாரும் அகங்களிகூர்ந்து அர்த்த மண்டப முதலிய திருப்பணிகளை ஒருவாறு முடித்து சாலிவாகனசகாப்தம் 1554-௵ ஆகிய ருத்திரோற்காரி௵ வைகாசி மாதத்தில் பூர்வபக்ஷ துவாதசியும் அஸ்த நக்ஷத்திரமும் கூடிய குருவார சுபதினத்திலே ஆபதோத்தாரண சிவாசாரி குமாரர் பிழைபொறுத்த சிவாசாரியாரால் விநாயகர் முதலிய சகல மூர்த்தங்களுடன் பழமலைநாதனையும் பெரியநாயகியம்மையையும் பிரதிஷ்டை செய்வித்து கும்பாபிஷேகமும் நடத்துவித்து பின்னும் வேண்டிய பெரும்பொருள் செலவிட்டு மஹாமண்டபம் நிருத்த மண்டபம் இரண்டு பிரகாரம் கோபுரம் திருமதில் திருக்குள முதலிய திருப்பணிகளை குறைவற இயற்றிக்கொண்டிருந்தனர்.

அக்காலத்திலே சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் தக்ஷிண யாத்திரையை விரும்பி சகோதரர்களோடு காஞ்சியினின்றும் புறப்பட்டு திருவண்ணாமலை முதலிய திவ்ய

ஸ்தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு வரும்போது வெங்கனூரை யடைந்து ஒரு நந்தவனத்திலே சிவபூஜை செய்து கொண்டிருந்தார். ரெட்டியார் சுவாமிகளுடைய அற்புத மகிமைகளைக் கேள்வியுற்று அங்கடைந்து தரிசித்தமாத்திரத்திலே அவர்களிடத்தே அநுக்கிரகம் பெற விரும்பி அடிமைபூண்டு சுவாமி தேவரீர் இவ்விடத்தில் வாசஞ் செய்தருளவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்து உடன்படுத்தி ஒரு திருமடம் கட்டி அதில் சுவாமிகளை எழுந்தருளுவித்து அகோராத்திரம் பிரிவின்றி உணுக்கத்தொண்டராயமர்ந்திருக்க சுவாமிகள் அவருக்குச் சன்மார்க்கங்களைப் போதித்துக்கொண்டு இரண்டு வருஷம் வரையில் அங்கேயே வீற்றிருந்து பின்பு தக்ஷிணதேசஞ்சென்று யாத்திரையை முடித்துக்கொண்டு மீட்டும் வெங்கனூரை யடைந்து அண்ணாமலை ரெட்டியாரால் தம்பொருட்டுக் கட்டுவிக்கப்பட்ட திருமடத்திலே வீற்றிருந்துகொண்டு அத்தலத்தைச்சுட்டித் தாமருளிச்செய்த திருவெங்கைக்கோவை திருவெங்கை கலம்பகம், திருவெங்கையுலா, திருவெங்கையலங்காரம், என்னும் நான்கு பிரபந்தங்களுக்குள்ளே உலாவில் (சக)வது கண்ணி முதல் (கூஎ)வது கண்ணிவரையும் அண்ணாமலை ரெட்டியார் பெருமையையும் திருப்பணியினுண்மையையும் பாராட்டியருளியினமையே யன்றிக் கோவையினும் வல்ல கோனுக்கு வல்ல அண்ணாமலையார் கட்டுக்கோயில் எனவும் கருப்ப இல்லிற் கிணையில்லை யென்னும் திருவெங்கை எனவும் சிறப்பித்து இயற்றியருளினார். அக்காலத்தில் அவ்வூர்ப் பிடாரியாரது உற்சவ இரதத்

O23:38.2.11T V
N24
85706

தால் அடியார்க்குபயோகமாகத் திருமடத்தெதிரிலிருந்த முருங்கைமரம் அழிந்தமை கண்டு.

விருத்தம்.

இருந்து தமிழிலக்கணமைவுந் திணைக்கோவை
　　விருத்தகிரிச் செல்வற் கோதும்
பெருந்தகைமை யுடையம்யாம் விடுமோலை
　　வெங்கை நகர்ப்பிடாரி சாண்க
விருப்புவிபி லொருமுருங்கைக் கொம்
　　பொடியாமற் காத்திருக்கும் நீதம்
முருங்கைதனை வேரொடு களைந்தனை
　　யென்றலுனக்கு முறைய தாமோ

என்னும் திருவிருத்தத்தை அருளிய மாத்திரத்தே, அவ்விரதம் அழிந்தெ[illegible] தாம் சிலகா[illegible] அங்கிருந்தார். அக்காலத்தி[illegible] அண்ணாமலை ரெட்டியார் என்பவர் சுவாமிகளை [illegible] விவாகம் செய்துகொள்ளவேண்டும் என்று [illegible]த்திக்க சுவாமிகள்

செய்யுள்.

செய்கொண்டாருங்கமலச் செம்மலுடனே யுரைப்
பாய்கொண்டாலும் பரவும் பழனிமலையப்பனே
நோய்கொண்டாலுங் கொளலா நூறுவயதளவிருந்து
பேய்கொண்டாலுங் கொளலாம் பெண்கொள்ளலாகாதே.

எனவும்:—

கலித்துறை.

நிட்டையிலே இருந்து மனத்துறவடைந்த
பெரியோர்கணிமலன்றே,
இட்டையிலே தொடுத்து முத்திபெருமளவும்
பெரியசுகங் கிடைக்குங் காம
வெட்டையிலே மதிமயக்கும் சிறுவருக்கு
மணம்பேசி விரும்பித்தாலி
கட்டையிலே தொடுத்து நடுகட்டையிலே கிடத்து
கவலைதானே.

என்றும் கலித்துறையைப்பாடி, தமது கருத்தை மட்டும் உள்ளபடி வைத்தார்.

பின்பு அங்கு சில நாள் வசித்து சிதம்பரத்தை அடைந்தார்.

அண்ணாமலை செட்டியாரும் பிரிவாற்றாமையால் உடன் சென்று சிற்சபாநாயகரையும் சிவகாமியம்மையையும் தரிசித்து அங்கே சுவாமிகள் எழுந்தருளியிருந்ததற்கு ஒரு திருமடங்கட்டுவித்து சிலநாள்வாசஞ் செய்து அனுமதி பெற்றுச் சென்று வெங்கனூரிலிருந்துக் கொண்டு சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் தரிசனத்தின் பொருட்டு எத்தலத்திற் கெழுந்தருளினும் தாமும் அத்தலங்கடோறும் சென்று தரிசித்து மீளுவர். அன்றியும் அன்புமேலிட்டால் தாம் அங்கே ஒரு தூணிலமைத்து வைத்த சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் திருவுருவத்திற்கு நித்திய பூஜையும் பழமலைநாதருக்கு நித்திய நைமித்தியங்களும் திருவிழாவும் அதி

சிறப்பாக நடத்துவித்து காலந்தோறும் தரிசனஞ் செய்துக்கொண்டு திருவருட்குப் பாத்திரராய்ச் சிலகாலம் வாழ்ந்திருந்து சிவலிங்க ஐக்கியமானார். அவர் இன்றும் திருப்பணிசெய்தல் வேண்டும். என்றும்வரிக்கல் பஞ்சபததூண்கள் அருமையான கோபுர அடிக்குத்தூண்கள் முதலியன சேகரித்து ஆலயத்தில் ஓர் புறத்து மறைத்து வைத்தனர். அவற்றையெல்லாம் ஆதிலிங்க செட்டியார் அண்ணாமலை செட்டியாரின் பாரம்பரைகள் எடுத்து மஹோத்சவ மண்டபம், கோபுரவாசல், யாகசாலை, ஆழத்துபிள்ளையார் கோவில் இன்னும் மற்ற சில்லரை திருப்பணிகளும் பஞ்சலோகத்தினால் நடராஜா பிக்ஷாடனர் நால்வர் முதலிய பஞ்சமூர்த்திகளும் கிரமப்படி உத்ஸவத்திற்குள்ள வாகனம், சப்பரம், சகடைகளும் பஞ்சமூர்த்திகளுக்குப ரதமும் அன்பர்களின் உதவியைக்கொண்டு நடைபெற்று வருகிறது. சமீபகாலத்தில் கும்பாபிஷேகத்துடன் ரதோத்ஸவ கண்காக்ஷியையும் பெற்றூர் பல்லூழிகாலம் மதி நிதி பதியோடு வாழ்வீர்களென நம்புகின்றோம்

85706

ஆதி அண்ணாமலை செட்டியாரால் உர்சவ விக்ரகம் இரதம் திருக்குளம் ஏற்பட்டிருப்பதாக இதனால் தெரிகிறது அதானது தற்காலம் பார்ப்பதற்கு ஒன்றுமே இல்லை.

இதானது திருச்சினாப்பள்ளிக்கும் நேர்வடக்கும் பெரம்பலூர் தாலூக்கா 30-மைல் பெரம்பலூருக்கும் வடமேற்கு 12-மைல் தூரம் திருவெங்கைமாநகரம். அதாவது திருச்சினாப்பள்ளிக்கும் திருவெங்கனூருக்கும் 42-மைல் மோட்டார்கார் போகக்கூடிய ரோட்டின் பக்கத்தில் சன்னதி இருக்கின்றது.

இதன் விரிவை விருத்தாசல புராணத்தையும் நல்லாற்றூர் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் அருளிச்செய்த பிரபந்த தோத்திரட்டிலும் காண்க.

85706